

Bílý kůň

Bílého koně slyšel jsem ržát na dolní, zšeřelé stráni.

Slyšel jsem, slyšel, - několikrát zavolal na mě po klekání.

Stříbrně zazvonil kopytem o zem, v očích mu hořel podivný jas.

Čeká mě v noci dnes nad úvozem. Musím jít za ním. Volal by zas.

Tiše jej pohladím laskavou dlaní. Řeknu mu: „Koničku bílý,

vidíš, že přišel jsem. Neměl jsem stání, jakmile louky se orosily."

Vsednu si na něj. Dáme se v cval. Mraky nám stíny do cesty vženou.

Bude to, - jako by zamával šáteček bílý na rozloučenou.

Pojedem spolu. Sami a sami. Hřívy své necháme do noci vlát.

Pojedem roklemi, dolinami. Hoj, - jaký bude to šílený spád!

Potkáme Půlnoc. Na její dlaně složíme hoře tvoje i mé.

Zvolna se vrátíme na horské stráně, do ranní mlhy se rozplyneme...

Bílého koně slyšel jsem ržát na dolní, zšeřelé stráni.